

Dosarul nr. 2ra-1840/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecător: M. Alexei)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, A. Malîi, I. Dutca)

Î N C H E I E R E

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vladimir Ciudin, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Ciudin împotriva lui Mihail Diacon cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Vladimir Ciudin, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu și a fost menținută hotărârea din 04 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 23 decembrie 2019, Vladimir Ciudin a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Diacon cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin sentința din 01 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Mihail Diacon a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.XXX alin.(X) din Codul penal fiind condamnat în baza acestei legi, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis cu privarea dreptului de a exercita activitatea comercială pe un termen de 3 ani. Termenul începerii executării pedepsei urmează a fi calculat după rămânerea definitivă a sentinței din momentul reținerii lui Mihail Diacon. A fost încasat din contul lui Mihail Diacon în folosul lui Vladimir Ciudin suma de 14 000 de Euro, exprimați în moneda națională la cursul oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune precum și suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de către Vladimir Ciudin în partea reparării prejudiciului material produs prin infracțiune sub forma venitului ratat urmând ca asupra cuantumului despăgubirii convenite să hotărască instanța civilă.

A relatat reclamantul că, din conținutul sentinței se atestă că, prima instanță a constatat că, Diacon Mihail la data de 30 aprilie 2010 acționând din interes material, în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și calităților substanțiale ale obiectului actului juridic, prin comportament dolosiv, sub pretextul înstrăinării imobilului amplasat str. XXXXXXXXXX, mun. Chișinău, a însușit de la Vladimir Ciudin bani în sumă 14 000 de euro, care potrivit cursului valutar al BNM constituie echivalentul a 233 507,40 de lei, asigurându-l pe acesta că, va perfecta toate actele ce țin de tranzacția de vânzare- cumpărare, precum și va autentifica contractul în cauză la notar, promisiune care nu a fost realizată. Ulterior dreptul patrimonial al lui Mihail Diacon asupra imobilului fiind grevat, asupra acestuia fiind aplicate 11 sechestre. Mihail Diacon tănuind informația ce vizează bunul indicat de la autoritățile competente a cauzat părții-vătămate Vladimir Ciudin un prejudiciu material considerabil în proporții deosebit de mari.

Nefiind de acord cu sentința din 01 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței în partea în care a fost respinsă parțial cerința prejudiciului moral în sumă de 95 000 de lei și a fost admisă în principiu în partea reparării prejudiciului material sub formă de venit ratat (pentru privarea de posibilitatea de a folosi banii pentru perioada 01 mai 2010 – 10 mai 2017) în sumă de 16 929,24 de Euro, cu încasarea de la Mihail Diacon în beneficiul lui Vladimir Ciudin cu titlu de prejudiciu material sub formă de venit ratat (pentru privarea posibilității de a folosi banii pentru perioada 01 mai 2010 - 10 mai 2017) în sumă de 16 929,24 de Euro, a cheltuielilor de asistență juridice suma de 10 000 de lei și a prejudiciului moral suma de 100 000 de lei.

Prin decizia din 05 noiembrie 2019 a Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de partea vătămată Vladimir Ciudin, reprezentat de avocatul Mocanu Serghei împotriva sentinței din 01 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost casată sentința contestată parțial, în partea încasării prejudiciului moral, iar în această parte fiind pronunțată o nouă hotărâre, prin care: a fost încasat de la Mihail Diacon în beneficiul lui Vladimir Ciudin a prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei. În rest sentința contestată a fost menținută fără modificări.

A susținut reclamantul că, Mihail Diacon, prin acțiunile sale criminale la privat pe Vladimir Ciudin de posibilitatea de a se folosi de bani și respectiv urmează să achite pe perioada 01 mai 2010 – 23 decembrie 2019 un prejudiciu material egal cu dobândă de întârziere prevăzută art. 619 alin.(2) din Codul civil al RM, redacția de până la 01 martie 2019, pentru perioada nominalizată reieșind din suma de 14 000 de Euro, constituie suma de 22 730,03 de Euro.

A indicat reclamantul că, pretențiile privind încasarea prejudiciului material în sumă de 22 730,03 de Euro cauzat prin privarea de posibilitatea de a se folosi de bani ce constituie un venit ratat de reclamant se încadrează în prevederile ar. 219 alin. 2), pct.3) din Codul de procedură penală.

A punctat reclamantul că, în condițiile legii dobânda de întârziere este plata pentru folosirea surselor financiare străine, iar creditorul poate pretinde prejudiciul

efectiv, venitul ratat, clauza penală, inclusiv penalități de întârziere, cât și dobânda de întârziere, calculată conform art.619 din Cod civil, în redacția de până la 01 martie 2019, dacă legea sau contractul nu prevede altă mărime a dobânzii.

A considerat reclamantul că, creditorul obligației pecuniare nu trebuie să dovedească dauna cauzată prin întârzierea executării, deoarece stabilirea acestor daune se face anticipat, dacă o lege specială sau contractul părților nu prevăd altă mărime a dobânzii. Iar din sensul art. 619 din Codul civil, în redacția de până la 01 martie 2019, rezultă că, dobânda de întârziere pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare curge de drept, chiar dacă nu a fost stabilită prin contractul scris între părți.

Astfel, a considerat reclamantul că, pentru curgerea de drept a dobânzilor de întârziere se cer a fi îndeplinite: obligația debitorului ce constă în plata unei sume de bani, obligația să fie lichidă și exigibilă.

A solicitat reclamantul încasarea de la Mihail Diacon în beneficiul lui Vladimir Ciudin cu titlu de prejudiciu material pentru privarea de posibilitatea de a se folosi de banii lui pentru perioada 01 mai 2010 – 23 decembrie 2019, suma de 22 730,03 de Euro, precum și cheltuielile legale de acordarea asistenței juridice în sumă de 10 000 de lei.

Prin hotărârea din 04 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Vladimir Ciudin, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 12 februarie 2021, Vladimir Ciudin, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 04 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea depusă de Vladimir Ciudin, să fie admisă integral.

Prin decizia din 20 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Vladimir Ciudin, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu și a fost menținută hotărârea din 04 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel analizând prevederile art. 219 alin. (2) pct. 3) din Codul de procedură penală, precum și prevederile art. 610, art. 619 din Codul civil (în redacția până la 01.03.2019), și a conchis că, prima instanță corect a constatat la caz că, reclamantul-apelant Vladimir Ciudin nu a probat cuantumul prejudiciului material sub forma venitului ratat, motiv din care acțiunea a fost respinsă, ca fiind neprobată.

Totodată instanța de apel a punctat că, prevederile art. 619 Cod civil, nu sunt aplicabile speței, or, dobânda de întârziere nu poate fi echivalată cu venitul ratat, în condițiile în care legiuitorul face distincție între prejudiciul efectiv, venitul ratat și dobânda de întârziere.

Urmare celor relatate, instanța de apel a conchis că, soluția oferită de prima instanță este justă și argumentată, având la bază cumulul probelor administrate, cărora le-a fost oferită apreciere juridică cuvenită, iar apelantul nu a prezentat argumente verosimile și admisibile în combaterea soluției adoptate de prima instanță. Astfel, în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, instanța de apel a conchis că, prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru

soluționarea cauzei și a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar hotărârea fiind în concordanță cu art. 239-240 din Codul de procedură civilă.

La 26 octombrie 2021, Vladimir Ciudin, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului casarea deciziei din 20 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 04 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de Vladimir Ciudin să fie admisă integral.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanțele de judecată inferioare au aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar, incomplet, evaziv probele prezentate de către participanții la proces, iar aceste încălcări ale instanțelor de judecată inferioare au dus la soluționarea greșită a litigiului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 20 octombrie 2021 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 08 noiembrie 2021 (f.d.185). Prin urmare, cererea de recurs declarată la 26 octombrie 2021, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 11 noiembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimatului copia recursului și la înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Până la data examinării admisibilității recursului, Mihail Diacon nu a depus referință prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vladimir Ciudin, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Vladimir Ciudin, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că, instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva

sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că, recursul declarat de Vladimir Ciudin, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Vladimir Ciudin, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru